

[Arbejds- og boligministeren.]

at borgerne i mange tilfælde hellere ser deres sag afgjort af en myndighed på stedet, som de i forvejen kender. Det samme gælder iøvrigt også ofte de underordnede lokale myndigheder. Ikke helt sjældent ser man dog den stik modsatte opfattelse gjort gældende: at man foretrækker den direkte afgørelse fra ministeriet.

Hvorom alting er, er jeg dog ret sikker på, at langt de fleste med glæde vil tage mod en ordning, der lægger afgørelserne fra København ud til de lokale myndigheder; og kan man på denne måde blive et irritationsmoment mellem København og provinsen kvit, er det jo udmærket.

En bestemmelse i lovforslaget, som jeg lægger megen vægt på, er bestemmelsen i § 6; hvorefter arbejds- og boligministeren kan bestemme, at amtmændenes og amsarkitekternes opgaver først pålægges dem, efterhånden som den fornødne sagkyndige medhjælp kan skaffes. Man må erindre, at det her drejer sig om en nydannelse indenfor forvaltningen, hvis videre konsekvenser det er meget vanskeligt at overskue, hvorfor jeg lægger megen vægt på, at der gives administrationen lejlighed til at føre den gradvis ud i livet.

For det første står og falder hele ordningen med, at amsarkitektembederne bliver besat med særdeles velkvalificerede folk, og ministeriet agter derfor først at besætte disse embeder, efterhånden som der forefindes ansøgere af tilstrækkelig høj kvalitet.

For det andet vil ministeriet, når man har fået embederne besat, være meget varsom med straks at lægge så omfattende opgaver ud til amsarkitekterne, at det kan medføre fare for, at de ikke kan overkomme arbejdet. Når amsarkitekterne i nogen tid har virket med de opgaver, man har lagt ud til dem, kan det lettere overskues, hvilke opgaver der yderligere passende kan overdrages dem.

Det foreliggende lovforslag har været drøftet med og forelagt for bestyrelserne for Amsrådsforeningen, Købstadforeningen, Fællesorganisationen af Landkommuner med bymæssig Bebyggelse og De samvirkende Sognerådsforeninger, der alle har erklæret sig principielt enige i forslaget, men har forbeholdt sig deres stilling med hensyn til detailspørgsmål ved ordningens videre gennemførelse. Endvidere har forslaget været forelagt for amtmændenes præsidium, der har udtalt, at en ordning som den foreslåede vil blive hilst med tilfredshed af amtmændene.

Statens bygningsinspektører og arkitekt-

foreningerne har også vist forslaget stor interesse. Jeg henviser herom til bygningsinspektørernes og arkitektforeningernes indlæg, der er aftrykt som bilag 16, 17 og 18 til lovforslaget. I disse indlæg udtrykkes bl. a. betænkelighed ved, at amsarkitekterne også skal have egentlige byggeopgaver.

Som begrundelse herfor anføres, at de byggende arkitekter, hvis evner og erfaringer ligger indenfor den egentlige arkitektgerning, sjældent eller aldrig ved siden heraf har kunnet overkomme administrative opgaver af kontrollerende og kontormæssig art. Det anføres endvidere, at de for staten byggende arkitekter af arbejdsmæssige og indtjeningsmæssige grunde til lige bør have adgang til privat arkitektvirksomhed, hvilket ikke er foreneligt med den kontrollerende statsarkitekts arbejde.

Tildels udfra lignende bevæggrunde som statens bygningsinspektører gør arkitektforeningerne gældende, at amsarkitekterne ikke skal påtage sig egentlige projekteringsarbejder, men at disse i videst muligt omfang bør fordeles på privat praktiserende arkitekter, hvis vilkår udenfor de store bysamfund er yderst ringe.

De således anførte betragtninger bør ikke underkendes, men det bør dog bemærkes, at man ikke har nogen sikker erfaring for, at en hos det offentlige ansat arkitekt ikke samtidig kan bygge for det offentlige og bestride opgaver for det offentlige af administrativ og kontrollerende art. Man kan jo også anlægge den betragtning, at aktiv byggevirksomhed kan give den hos staten ansatte arkitekt en kontakt med det praktiske liv, som kan være i høj grad inspirerende og gavnlig for ham under hans arbejde med de administrative og kontrollerende opgaver.

I lovforslaget har man ligesom i forvaltningskommissionens betænkning søgt at finde en passende mellemvej, idet man med hensyn til nybyggeri kun har foreskrevet pligt for amsarkitekterne til at udføre forretninger vedrørende opførelse af tjenesteboliger og administrationsbygninger og kun i det omfang, det pålægges dem af arbejds- og boligministeren eller med dennes tilslutning af vedkommende andre ministre. Man mener herved at have fundet frem til en ordning, der er så smidig, at den muliggør at indskrænke eller udvide amsarkitekternes virksomhed på dette punkt, alt eftersom erfaringerne tilsiger det ene eller det andet.

Jeg vil gerne til slut påny understrege — hvad jeg nævnte i begyndelsen af min